

[Bølgministeren]

lokale som ikke-lokale virksomheder blandt de indbudte.

Spm. nr. S 928

Til *industriministeren* (23/6 89) af:

Erling Olsen (S):

»Hvorledes forener ministeren beslutningen om at nedlægge Navigationsskolen i København med de regionspolitiske hensyn til Københavnsområdet, der blev lovet tilgodeset i forbindelse med nedlæggelsen af Holmen?«

Svar (5/7 89):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Regeringen har ønsket en gennemgang af alle søfartsuddannelser med henblik på at undersøge, om kapaciteten på de maritime skoler svarer til erhvervets behov og den forventede elevtilgang. Ved denne gennemgang blev der konstateret en vis overkapacitet ved navigationsskolerne. En tilpasning af udgiftsniveauet til behovet krævede beslutning om lukning af én af landets fire navigationsskoler.

Mindre kommuner som Fanø, Marstal og Svendborg, der traditionelt har et særligt maritimt miljø, ville blive hårdt ramt af en lukning. Jeg fandt derfor, at sådanne egnspolitiske hensyn måtte være udslagsgivende for bevarelsen af skolerne i disse tre kommuner. På denne baggrund traf jeg beslutning om lukning af skolen i København.

Spm. nr. S 929

Til *økonomiministeren* (23/6 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvorfor er den danske økonomiske vækst så lav?«

Begrundelse

Følgende forhold nødvendiggør en selvran-sagelse i fuld offentlighed hos regeringen.

Det danske bruttonationalprodukt (renset for inflation) faldt fra 1986 til 1987 og fra 1987 til 1988 med en lille procent hvert år.

Den dumpekarakter, dette indebærer, til folketingsflertallet fremgår af, at regeringen om baggrunden i omverdenen skriver i VKR-planen af 26. maj 1989:

»De fleste OECD-lande har i 6-7 år oplevet en relativt stabil vækst i BNP på ca. 3 pct. om

året, og i de sidste 2 år har vækstraterne nærmet sig 4 pct.

Realiseringen af EF's indre marked må forventes at øge væksten især i Europa og fortrinsvis i de lande, som hurtigst foretager de nødvendige erhvervsmæssige tilpasninger.«

Svar (30/6 89):

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Fra 1982 til 1988 har den gennemsnitlige årlige vækst i bruttonationalproduktet for OECD-landene under ét andraget 3,5 pct. Væksten for OECD som helhed har været stærkt påvirket af høje vækstrater for USA og Japan, mens den årlige vækst i OECD-Europa har været væsentlig lavere, nemlig 2,6 pct. Til sammenligning har den gennemsnitlige vækst i Danmark fra 1982 til 1988 været 2,2 pct. For Danmark gælder, at forløbet gennem perioden har afvejet væsentligt fra udviklingen i de fleste andre europæiske OECD-lande. Således var væksten i Danmark fra 1982 til 1986 med gennemsnitlig 3,6 pct. langt større end i OECD-Europa, 2,4 pct. Den stærke aktivitetsopgang i Danmark førte som bekendt til så uholdbar betalingsbalanceudvikling, at den økonomiske politik måtte strammes kraftigt igennem 1986. Stramningen – og herunder ikke mindst påvirkningen af det private forbrug og boligbyggeriet – er årsagen til den negative vækst i 1987 og 1988, henholdsvis et fald i BNP på 0,7 pct. fra 1986 til 1987 og på 0,2 pct. fra 1987 til 1988. For OECD-Europa er de tilsvarende vækstrater 2,7 pct. og 3,5 pct., men med betydelig spredning mellem de enkelte lande. Eksempelvis har væksten i Sverige fortsat været moderat i de to år, henholdsvis 2,4 pct. og 2,1 pct., mens forløbet i Norge (ekskl. olie- og gassektoren, der vejer langt tungere til end i noget andet OECD-land) stærkt minder om det danske forløb med »overnormal« vækst – en gennemsnitlig årlig vækst på 4,1 pct. – fra 1982 til 1986 og derefter nulvækst i 1987 og et fald på 0,3 pct. i 1988.

Spm. nr. S 930

Til *finansministeren* (23/6 89) af:

Glistrup (FP):

»Vil ministeren meddele en udførlig kritisk kommentar til påstanden om, at de offentlige udgifter i gennemsnit er vokset med 20 mio. kr. (ud over inflationen) hver eneste dag, siden han blev minister i september 1982?«